

Отже, ефективне управління кадровою безпекою дозволяє підприємству формувати стабільний та надійний колектив, забезпечувати захист інтелектуальних та матеріальних активів, зміцнювати репутацію та створювати сприятливі умови для розвитку бізнесу в умовах конкурентного середовища. Керівництво підприємства повинно приділяти належну увагу питанням кадрової безпеки, розробляти та впроваджувати відповідну політику та процедури для мінімізації ризиків та загроз, пов'язаних з персоналом. Лише з висококваліфікованими та лояльними кадрами компанія може досягти стійкого розвитку та забезпечити економічну безпеку в довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел:

1. Мацюняк І.Р. Кадрова безпека підприємства-основа економічного розвитку. *Науковий вісник НЛТУ. Економіка, планування і управління галузі*. 2009. № 19.12. С. 122-128.
2. Калініченко Л.Л., Шуміло О.С., Кулімякін Я.Ю. Кадрова складова економічної безпеки підприємства роздрібної торгівлі. *Проблеми економіки*. 2020. № 1 (43). С. 138-143.
3. Пучкова С.І. Методичні підходи щодо забезпечення кадрової безпеки підприємства. *Науковий вісник ОНЕУ*. 2013. № 2 (49). С. 123-132.

Васько В. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

БАНКРУТСТВО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Кодекс України з процедур банкрутства визначає банкрутство як стан, коли господарський суд визнає боржника неспроможним відновити свою фінансову стабільність через санацію або реструктуризацію і сплатити борги кредиторам за встановленим порядком, відмінним від ліквідації [1].

Головні причини банкрутства включають значне порушення фінансової стабільності підприємства за умови перевищення його зобов'язань над активами, серйозну незбалансованість між від'ємними та позитивними грошовими потоками, а також тривалу неплатоспроможність, обумовлену низькою ліквідністю його активів [2].

Українські підприємства внаслідок повномасштабного вторгнення країни-агресора стикаються з численними викликами, такими як припинення

господарської діяльності, перенесення виробничих потужностей, евакуація персоналу, руйнування логістичних мереж, зміна стратегії бізнесу, втрата активів, неможливість виконання фінансових зобов'язань та інші. Ці негаразди призводять до фінансових втрат для підприємств, що може викликати ознаки неплатоспроможності.

Згідно з інформацією, що міститься у Єдиному державному реєстрі судових рішень, у 2022 році в Україні було порушено 7144 справи про банкрутство, що на 28,6% менше, ніж у 2021 році (9963 справи). За даними Державної судової адміністрації України, в 2023 році в Україні було порушено 5392 справи про банкрутство, що на 24,5% менше, ніж у 2022 році (7144 справи).

У 2023 році Верховна Рада України прийняла два закони, які внесли інновації у процес банкрутства: Закон № 2971-ІХ від 15 квітня 2023 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» та № 3249-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань, пов'язаних з проведенням та застосуванням процедур банкрутства під час воєнного стану». Закон України № 2971-ІХ ввів спрощений судовий порядок для подання заяв (позовних заяв) в справі про банкрутство або інших спорах, у яких боржник є однією зі сторін; зменшив розмір судового збору для подання заяви про порушення справи про банкрутство; дозволив приватизацію майна боржника в рамках санаційної процедури.

Закон України № 3249-ІХ звільнив боржників від обов'язку сплати винагороди арбітражному керуючому на депозитний рахунок суду при поданні заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство. Також, органи управління боржника були звільнені від відповідальності за затримку подання заяви про банкрутство через збройну агресію проти України. Крім того, були встановлені специфічні правила застосування процедур банкрутства до боржників, які мають активи на тимчасово окупованих територіях. Ці зміни у Кодексі України з процедур банкрутства були впроваджені відповідно до потреб воєнного стану в Україні та для відповідності законодавства України стандартам Європейського Союзу [3].

Не всі підприємства зможуть вижити в умовах фінансових криз [4]. Проте, нинішні умови вимагають негайного зусилля уряду, судів, арбітражних керівників і юристів, що працюють у сфері банкрутства, для розробки та впровадження

стратегії, яка б забезпечила українським компаніям можливість подолати ці виклики і зберегти виробничий потенціал країни. Головна мета полягає в тому, щоб уникнути уявлення, що процедура банкрутства прирівнюється до втрати майна боржника кредиторами. Натомість, вона має спрямовуватися на реальну мету, передбачену законом – фінансове відновлення боржника з рівним захистом інтересів всіх учасників процесу.

Список використаних джерел:

1. Кодекс України з процедур банкрутства : Кодекс України від 18.10.2018 № 2597-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2019. № 19. Ст. 74. Редакція від 08.03.2024
2. Банкрутство підприємства та його наслідки: роз'яснює Мін'юст. URL: <https://news.dtki.ua/state/other/72239-bankrutstvo-pidприємства-ta-iogo-naslidki-roziasniuje-miniust>
3. Нововведення у процедурі банкрутства: що змінилось у 2023 році. URL: <https://eba.com.ua/novovvedennya-u-protseduri-bankrutstva-shho-zminylos-u-2023-rotsi/>
4. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З. Методичний підхід до управління змінами в діяльності суб'єктів підприємництва. *Економіка розвитку*. 2017. № 3 (83). С. 59-66.

Д-р екон. наук Гринько Т. В., Алехно Д. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТРАНСФОРМАЦІЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ СУБ'ЄКТІВ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

З початком повномасштабних військових дій, спричинених вторгненням в Україну країни агресора, вітчизняний бізнес, який тільки почав відновлюватися після карантинного періоду, знов потрапив в критичні кризові умови функціонування. Серед великої кількості проблем, з якими прийшлося зіткнутись суб'єктам бізнесу в Україні в умовах війни, проблеми в сфері управління персоналом є доволі болісними та відчутними. Незважаючи на збереження в країні досить високого рівня безробіття, приватний бізнес відчув брак кваліфікованих працівників, дефіцит фахівців певних спеціальностей. Причинами такого стану стали два явища:

– мобілізація близько одного мільйона осіб, здебільшого чоловіків працездатного віку, до лав збройних сил;

– переміщення всередині країни та виїзд за кордон працівників різних сфер та професій.